

ΕΤΟΣ 65ον

17 Σεπτεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3355)

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

Τή σχέση τῆς πίστεως καί τῶν ἔργων στή ζωή τῶν Χριστιανῶν διερευνᾷ σέ βάθος μέ τά ἐδῶ λεγόμενά του στούς Γαλιάτες ὁ Παῦλος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Δέν θά ἀπείχαμε κι ἐμεῖς ἀπό τά λόγια του, ἄν συσχετίζαμε τήν ἐν Χριστῷ πίστη μας μέ τά ἔργα μας. Πίστη εἶναι ἄκτιστη ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πού πληροφορεῖ τήν καρδιά μέ βεβαιότητα γιά ἐκεῖνα πού ἐλπίζουμε ἀπό μέρος τοῦ Θεοῦ καί τά ὁποῖα μᾶς ἔχει ὑποσχεθεῖ. Μέ τά ἔργα μας πάλι ἐξωτερικεύουμε αὐτή μας τήν πίστη.

Χρειάζεται προσοχή στίς μονομέρειες

Ἐσ ἀποφεύγει ὁ πιστός τόν ὑπερτονισμό εἴτε τῆς πίστεως σέ βάρος τῶν ἔργων, εἴτε τῶν ἔργων σέ βάρος τῆς πίστεως. Μέ τό νά τονίζουμε μονομερῶς τήν πίστη πέφτουμε στήν παγίδα τοῦ Προτεσταντισμοῦ, ὅπου ἀρκεῖ μιά ἀφελιθῆ καί ἐξωτερική, τυπική ὁμολογία τοῦ πιστοῦ, τοῦ τύπου «πιστεύω στόν Χριστό», γιά νά θεωρηθεῖ αὐτός «παιδί» του. Δέν ὑπάρχει ἐδῶ οὔτε ἡ παραμικρή ὑπόψια γιά τόν τιτάνιο ἀγῶνα πού ἀναλαμβάνει ὁ ἄνθρωπος μέσα στήν Ἐκκλησία, ἐξοπλισμένος μέ τή χάρη τῶν μυστηρίων –βαπτίσματος, χρίσματος, μετανοίας, θείας Εὐχαριστίας–, κατά τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου μέ τά παθήματα καί τίς ἐπιθυμίες του, τόν πνευματικό ἀγῶνα ἐνάντια στόν κοσμοκράτορα τοῦ κόσμου τούτου καί τίς πονηρές πνευματικές δυνάμεις, γιά τίς ὁποῖες εὐγλήωτα μιλάει στήν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή του ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τό τριπλό κακό πού μᾶς ἀντιμάχεται ἰσσοσάλευα: κόσμος-κοσμικό φρόνημα, σάρκα καί διάβολος.

Μάχη κραταιά θά γίνει γιά τόν θρόνο τῆς καρδιάς, ὅπου ἀντιμάχονται ἀπό τή μία τά πάθη μέ τίς δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις τους, ἡ «ὀφιώδης καί θηριόμορφος κακία» τους (Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης) καί ἀπό τήν ἄλλη ὁ ὅλος ἄνθρωπος, πού κραδαίνει ἀνελέητα, ἀσταμάτητα, ἐπίμονα καί ὑπομονετικά τόν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἄδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐάν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιώθησεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδότος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

πέλεκυ τῆς προσευχῆς, μέχρις ὅτου ἡ πολυαρχία αὐτῆ τῶν κακιῶν νά υποχωρήσει σέ ὀλιγαρχία καί αὐτῆ στό τέλος νά υποκληθεῖ στή μοναρχία τοῦ νοῦ, ἐνωμένου μέ τόν Χριστό, καί ὅπου αὐτός ὁ νοῦς ἐνθρονίζεται κυβερνήτης ἐπιδέξιος στά ἅγια τῶν ἁγίων τῆς ὑπαρχῆς μας, πολὺ βαθιά μέσα μας, ἔχοντας ὑποτάξει ὅλους τοὺς «ἀντάρτες».

Ἄνυποψίαστε –μᾶλλον– στέκουν ἀπέναντι σ' αὐτές τίς σκληρές καί ἀδυσώπητες πραγματικότητες τοῦ πνευματικοῦ πολέμου τόσο οἱ ψυχουσυναισθηματικές ἐξάρσεις τῶν Προτεσταντῶν, ὅσο καί ὁ ὑπερτονισμός τῶν ἔργων καί τοῦ κηρύγματος ἀπό πλειοψηφῆς Ρωμαιοκαθολικῶν. Ποιός ὅμως ἐγγυᾶται ὅτι τό κήρυγμα καί τά ἔργα δέν «χρησιμοποιοῦνται» κατά τέτοιον τρόπο, ὥστε νά προβάλλουν μιά πετυχημένη δημόσια εἰκόνα, ὅποτε ὀλισθαίνουμε πρὸς τόν φαρισαϊσμό;

Ἡ χρυσή ἰσορροπία

Ὡς χριστιανοὶ δέν μπορούμε νά ζοῦμε μέ φαυλότητα, διότι τά ἔργα μας πρέπει νά «ἠάμπουν» μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τό φῶς τῆς Χάριτος: «ἔτσι νά ἠάμπει τό φῶς σας μπροστά στοὺς ἀνθρώπους, ὥστε νά βλέπουν τά καλὰ σας ἔργα καί νά δοξάζουν τόν ἐπουράνιο Πατέρα σας», μᾶς εἶπε ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἡμέρα τῆς βάπτισής μας. Χρειάζεται ὅμως νά μὴν τά ὑπερτονίζουμε καί τό σημαντικό εἶναι νά προσπαθοῦμε ὥστε ὅλη μας ἡ δραστηριότητα νά ἀποδεικνύει τὴν πίστη μας παραπέμποντας στὸν Χριστό καί ὄχι σέ μᾶς.

Ἐτσι ἡ πίστη μας θά σαρκώνεται στά ἔργα μας καί τά ἔργα μας θά ὑλοποιοῦν τὴν πίστη μας. Ἄλλωστε ἀγωνιζόμαστε νά ἐφαρμόζουμε τοῦ Χριστοῦ τίς ἐντολές, ὄχι κάποιου ἄλλου, ἀλλὰ καί ἡ ἀσκηση στίς ἀρετές, νηστείας, ἀγρυπνίας, προσευχῆς, ἐλεημοσύνης, ἐγκράτειας, εἶναι καί αὐτές Χριστοκεντρικές, ἔχουν σάν ἀναφορά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Σέ Ἐκεῖνον παραπέμπουν καί ἀπὸ Ἐκεῖνον ἀντλοῦμε δύναμη καί κουράγιο στὸν δύσκολο καί πολὺπλευρο πνευματικὸ μας ἀγώνα.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπισιτέψαμε καί ἐμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἄλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὁμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τόν νόμον, διὰ νά ζῆσω ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ἐχω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τήν ζωὴν δέ τήν ὁποῖαν τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τήν ζωὴν μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήσιων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τὰ ἔργα ἀπό μόνα τους δέν σώζουν. Ἀντίθετα ἡ πίστιν στόν Χριστό, μέ τή μετάνοια πού πλημμυρίζει τόν ἄνθρωπο, ἀποδεικνύεται «κιβωτός» πού μᾶς σώζει ἀπό τόν κατακλιισμό τῆς ἁμαρτίας, ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού δέν θά μᾶς δοθεῖ προθεσμία ἔμπρακτης μετάνοιας, ὅπως συνέβη στήν περίπτωση τοῦ ἐκ δεξιῶν Ἰησοῦ. Τῆ συγκλονιστική μετάνοιά του μνημονεῖ ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, ὅταν τόν ὀνομάζει «ὄντως Ἰηστή», πού «ἔκλεψε» πρῶτος τόν Παράδεισο!

Νόμος καί Χάρη

Συσταυρωμένος μέ τόν Χριστό αἰσθάνεται καί ὁμολογεῖ ὁ Παῦλος. Διὰ τοῦ Νόμου ὁ ἄνθρωπος κατανόησε ὅτι τίποτε δέν μπορεῖ νά τηρήσει, ἐφόσον καί σέ ἕνα νά ἔχει φταίξει, φταίει σέ ὅλα. Ἦ Ἄρα ἡ χάρη τῆς πίστεως στόν Χριστό γίνεται κινητήριος μοχλός τῆς ὑπαρξῆς μας καί κατευθύνει τὰ ἔργα μας πρὸς τή σωστή πορεία. Διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς πίστεως στό Πρόσωπό του, ὁ πιστός ἐννοεῖ σωστά καί τόν Νόμο καί τή χρησιμότητά του, ὅσο καί τήν «ἀκαμψία» του, ἡ ὁποία βοηθάει στό νά κατανοήσουμε ὅτι εἴμαστε ἄνομοι. Ὡς ἄνομοι, ἠοιπόν, ἐκζητοῦμε ἀδιάκοπα τό θεῖο ἔλεος, τό ὁποῖο ὡς δροσερή αὔρα ἔρχεται καί μᾶς ἀνασταίνει. Καθημερινά πολλῆς φορές, ὡς ἀποπροσανατολισμένα ὄντα σκοντάφτουμε, ἀλλῆ ἡ χάρη τῆς πίστεως, ὡς φιλόστοργη μητέρα μᾶς θάλλπει, μᾶς περιφρουρεῖ, μᾶς παρηγορεῖ. Ζοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐν Χριστῷ, μέ τόν Χριστό καί ἀπό τόν Χριστό, ὁπότε εἴμαστε «πεθαμένοι» γιά τόν Νόμο, ἀφοῦ δέν μπορεῖ νά μᾶς δικαιώσει πλέον, «τῆς Χάριτος ἐλθούσης». Ποῖος ὁ λόγος ἀλλήλωσε νά ἔρθει ὁ Χριστός, ἄν ὁ Νόμος ἀρκοῦσε γιά νά δικαιωθοῦμε καί νά σωθοῦμε;

17 Σεπτεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καί Ἐλπίδος, μαρτ. († 137).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν΄ 34-38, θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Σεπτεμβρίου, Α΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε΄ 1-11.

Ὅσο, λοιπόν, περισσότερο, ἀδελφοί μου, ζοῦμε τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, τόσο καί «δικαιωνόμαστε» ἐν Χριστῷ πέρα ἀπό τό γράμμα τοῦ Νόμου, μέ τήν ἐλευθερία πού ὁ Χριστός μᾶς χάρισε. Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

— ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ —

Σέ μία περίοδο πολληπληθῶν ἰδεολογικῶν, πνευματικῶν καί κοινωνικῶν συγχύσεων, ἡ λειτουργία τοῦ Φροντιστηρίου Ὑποψηφίων Κατηχητῶν ἔρχεται νά προσφέρει στούς νέους πού ποθοῦν νά διακονήσουν τήν Ἐκκλησία μέσα ἀπό τό ἔργο τῆς Κατήχησης τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων, τή δυνατότητα νά καταρτιστοῦν πρακτικά ἀλλά καί βιωματικά καί συγχρόνως νά τοῦς καταστήσει μετόχους πρωτίστως ἀνάληψης εὐθυνῶν γιά τήν ἀξίопιστη μαρτυρία τῆς πίστεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καί τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους πραγματοποιοῦνται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β΄ ἔτους τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό τίς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ.

■ Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. μία πρόσφατη φωτογραφία.

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τό ἐρχόμενο Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου, θά πραγματοποιηθοῦν ὁ Ἀγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

■ Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχῆσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἴστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχῆσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχῆσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr